

de senere Aar har været. Dertil skal jeg gjøre to Indvendinger. Den ene gjælder Rigtigheden af den Betragtning, det ærede Medlem fremsatte. Vort aarlige Overflud har ganske vist i de senere Aar været mere end 4 Millioner, men vort Kasseoverflud har ikke været saa stort; med andre Ord, havde vi haat 4 Millioner mindre i Indtægt, havde vi været nødt til at tilveiebringe omtrent 1 Million om Aaret ved Realisation af Papirer, nye Statter eller paa andre Maader. Vort Kasseoverflud har i Gjennemsnit i de senere Aar været 3 Millioner, som jo isvrigt ogsaa er ret flækkeligt. Den anden Indvending, jeg vilde gjøre, er den, at den Betragtning, at vi have Naad til at undvære 4 Millioner, dog absolut kun vilde være rigtig, dersom vore Udgifter nu vare, hvad vi kunde kalde normale; men det er jo netop det, som det forekommer mig, at man ialtsald i dette Thing har været fuldstændig enig med mig i, at der er mange Udgifter, som vi maatte ønske at kunne spæ til dem, vi nu have, for at opnaa at udfylde nuværende Mangler.

Det er en Selvfølge, at, skjøndt Udvalgets overveiende Flerthal har erklæret sig enig med mig i de Hovedprinciper, der skulle gjøre gjældende, maa der dog komme en Mangfoldighed af afvigende Anskuelser om, hvorledes, paa hvilke Punkter og i hvilken Udstrækning disse Principer skulle gjøres gjældende ligeoverfor de enkelte Positioner i Toldloven. Det viser sig ogsaa, naar man vil gjennemgaa Endringsforslagene, at Fler-tallet i Thinget har grupperet sig paa meget forskellige Maade ligeoverfor de foreliggende Spørgsmaal, Noget, som jeg anser for at være overordentlig tilfredsstillende, og som ogsaa sætter mig istand til i stort Maal at overlade Forsvaret for Raadene til de ærede Forslagsstillere selv, saaledes at jeg altsaa vil kunne indskrænke mig til kun at gjøre Indvendinger ligeoverfor saadanne Forslag, som jeg anser for at være i og for sig ubeløige — og det er heldigvis kun saa —; hvor jeg finder Anledning til saadanne Indvendinger, skal jeg særlig understrege, accentuere dem, og jeg beder at betragte, hvad jeg ellers maatte ansøre i Anledning af de forskellige Endringsforslag, kun som Bemærkninger og ikke som Udtryk for, at Forslagene i og for sig for mig skulde være enten uantagelige, eller at jeg lagde en særlig Vægt paa at faae Forslagene vedtagne. Jeg tror, at det vil være meget ønskeligt, at denne Behandling af Toldloven, om jeg maa bruge dette Udtryk, bliver saa fri og saa upaavirket fra Regjeringens Side som muligt.

I Anledning af Endringsforslaget under Nr. 2 er der fremkommet den Bemærkning fra et, ja maasse endog fra to af de ærede Medlemmer, der have havt Ordet, at man ligesaa lidt paa dette Punkt som overhovedet kunde ønske nogen Beskyttelse for dansk Jordbrug. Man har spøet til — og det ikke ganske med Ret — at det danske

Jordbrug slet ingen Beskyttelse havde for Die-blikket. Der er dog af de Positioner, vi senere komme til, en, som almindelig bliver betragtet som en Beskyttelse for et Produkt af dansk Jordbrug, det er Osten. Men der er jo isvrigt ogsaa andre Punkter i den nubestaaende Toldtarif, ligesaa fuldt som i det foreliggende Lovfor-slag, hvor man vil finde Bestemmelser, der, om de end ikke ere vedtagne: for at beskytte dansk Jordbrug, dog absolut virke i denne Retning og altsaa faktisk ere Beskyttelse. Jeg skal blandt Andet blot henvise til Tolden paa Humle; den er jo ingenlunde ubetydelig, den er for Liden 7 Skilling pr. Pd. og er i Revisionsforslaget foreslaaet til 15 Ove, og den indbringer herved 120,000 Kr. om Aaret. Jeg tror ikke, at man vil kunne benegte, at den virker meget betydelig som Beskyttelse for Jordbruget her i Landet. Jeg har udtrykkelig i sin Tid, i 1863, reserveret mig mod, at den skulde være vedtagen for at beskytte Jordbruget; men at den virker som Beskyttelse, det tror jeg er uomtvisteligt. Det er let forstaaeligt, at efter en Periode, hvor det danske Jordbrug har hævet sig i den Grad, som det er Tilfældet i den sidste halve Mennekesalder her, og hvor Udbyttet af det danske Jordbrug er tiltaget i saa høj Grad, hvad der jo har sit Udtryk i Jordens stigende Værdi, er det ganske naturligt, at man med en vis Ringesagt ser hen til Tanken om at skulle behøve nogen Beskyttelse for en Virksomhed, der giver et saa glimrende Udbytte som Jorden nu. Jeg antager heller ikke, at det danske Jordbrug i Almindelighed for Liden særlig trænger til Beskyttelse, den Tid kan maasse komme; men for Liden trænger det ikke dertil, og jeg vil tilføje, at jeg gjør en ikke ringe Forskjel mellem det almindelige Jordbrug, hvad man i Almindelighed forstaaer ved Jordbrug, almindeligt Agerbrug og saa hvad der produceres af Handelsplanter, den Slags Produktion, som i Reglen — jeg kunde maasse sige ubeløkkende — er henvist til at drives paa smaa Jordlodder. Det forekommer mig, at der er langt mere Anledning til ikke at lade haant om den Virkning, som en Beskyttelse for saadanne Jordbrugsprodukter kunde faae for dem, der med egne Hænder drive smaa Jordbrug her i Landet; det gjælder Humleudyrkning og vist ogsaa væsentlig Dyrkning af Citrierødder. — Svad Positionen 14 angaar, har man frygtet for, at en for høj Forøgelse af Tolden paa Vin skulde i altfor høj Grad begunstige den indenlandske Vinfabrikation. Jeg kan ikke Andet end indrømme, at i samme Forhold som Tolden paa indført Vin forøges, i samme Grad tilskyndes til at tilvirke Varen herhjemme. Jeg tror imidlertid, at Opfordringen dertil allerede er stor nok ved den Told, vi nu have. Fordelen ved Vinforfalskningen er stor nok. Jeg tror, at det vilde være fornuftigere, at man rettede sin Opmærksomhed paa at forhindre Forfalskning af Vin, end at man indlod at fastsætte